

Nr. 561 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation søndag den 29. marts 2020

Nøgleord: **Kærlighed, tillid og forståelse.**

Godmorgen allesammen, undskyld jeg er kommet for sent, jeg har ikke fået det der med, at det var sommertid, så jeg tænkte på, hvad ringer klokken for, det var Lisbeths vækkeur, der sagde ding. Nå. Okay, nu er vi her, nu må vi få det bedste ud af det ja, ja, ja. Hvad har jeg lavet, jeg har ikke udskudt noget, jeg var bare ikke klar over, at vi var inde på sommertid. Så nu er vi snart klar.

Så i dag er det jo søndag den 29. marts 2020, vi skal have morgenmeditation nummer 561, og det er, nu er det blevet mørkt udenfor igen, det var da kedeligt. Nå, men så har vi fået mere energi til i dag, så går det jo nok alligevel. Så vi må køre med det. Jeg kan se, det er også sommertid for andre mennesker, okay. Men det går lige så stabil og trofast, så det er da dejligt at se. Så i dag skal vi arbejde med en eller anden ting, der kan være rigtig godt. Hvad kan det så være? Det er kærlighed og tillid. Kærlighed og tillid og forståelse, det kan også være **nøgleordene, kærlighed, tillid og forståelse.**

Det er jo dejligt og tænke på, og fylde hjerterne op med kærlighed, tillid og forståelse. Det betyder det hele. Man kan jo se at mange gange, så er mennesker meget hårde ved sig selv, hvor meget de skælder ud på sig selv, og hvor meget kritisk, kritisk de ser sig selv. Det er helt utrolig og tænke på, hvor meget der er af det, det bliver bedre, når vi begynder og ændre på vores eget system, lægger mere tillid ind, mere kærlighed, mere forståelse ind.

Jeg synes det blæser en stiv pelikan her udenfor, så vi er nok ved at få et vejrskifte på vej.

Men vi skal også have ny vejrskifte inde i os. Vi skulle for resten tilbage, og have fat i vores meditation fra i går.

Det var jo der, hvor vi gik ude ved en flod i Amerika, og vi gik, øh, floden på vores højre side, og vi gik ned ad floden, ved siden af floden, og så skulle vi se nede i vandet, hvor der var så mange fisk, der svømmede, der fløj, der svømmede imod strømmen. Og så havde vi en lille smule tanker på, hvorfor de stimer svømmede mod strømmen. Det var nok noget med, at de skulle op på deres gydepladser, vil jeg tro.

Men når vi tager mod strømmen af massebevidstheden, så kan vi gå ind på fuldendelsesvejen, så har man også en følelse af, at man kører mod strømmen, ligesom mod andre menneskers opfattelse, det gør jo ingenting, for vi ved jo, at vi er på vej ind på fuldendelsesvejen, det er jo rigtig godt, at vi kan blive fuldendt, det er en smuk ting, smuk, smuk ting at gå ind på fuldendelsesvejen.

Se når vi så går videre ned langs floden her, hvor vi fandt ud af, eller fiskene var på vej ind mod deres gydeplads. Vi går så videre ned langs floden, og vi kan så høre, at der kommer lidt larm fra floden af, og vi kan se vandet, det strømmer hurtigere ned ad det. Så begynder vi at ane i det fjerne, at der må være et vandfald, et vandfald. Vi går så videre ned langs floden og ser nogen gange over mod den anden side. Vi opdager også, at vi er begyndt og gå i noget klippelandskab og giver accept til det, accept til klippelandskabet. Vi går lidt længere ned og kan se flodens vand, vi kan se springvandet, vi kan se både drivtømmer, og andre ting der strømmer ned ad floden, flodens løb ned igennem vandfaldet. Vi bestemmer os for at gå lidt længere ned og kravle ned ved siden af vandfaldet på klipperne, gå nedad.

Samtidig med at vi er her, så fornemmer vi solens lys stadigvæk, stadigvæk. Det vil sige, solen har været der hele tiden, det er bare ikke sikkert, vi har været bevidst om det. Vi lader nu lys og kærlighed gennemstrømme vores bevidsthed.

Vi går længere ned, kravler ned ved siden af vandfaldet, og hører larmen fra vandfaldet. Og vi skal ned på, ned ved siden af vandfaldet, og der kommer man ned, og går på sådan noget meget saftigt græs, i grønt græs. Og vi kommer lidt længere væk fra vandfaldet, vi kommer ind i en stilhedsside ved vandfaldet. Her kan vi vælge at gå på græsset, på toppen af græsset, vi kan vælge de her ting og samtidig gå med indre fred, tillid og forståelse. Vi kan også have en fornemmelse af, vi er i pagt med naturen, helt fuldstændig i pagt med naturen. Jeg har en fornemmelse af, at der er noget, der er kendt her, noget der er kendt her. Vi kan ikke lige definere, hvad det er, men der er noget ved stedet her, der er kendt for en. Og det er ligesom at være i kontakt med naturen, se friheden, se glæden, opleve kærligheden.

Man kan også lægge sig på græsset og opleve stor, stor tryghedsfornemmelse inde i jer selv, tryghed, i kærlighed og forståelse. Vi har sådan en fornemmelse af, at der er noget, der passer på en. Men når man kigger rundt, så ser man ingenting. Vi har bare en fornemmelse af, at der er noget, der passer på en, og alt er godt i vores verden. Så spekulerer man lidt på, at det var lidt anstrengende at kravle ned her ved siden af vandfaldet. Vi får sådan en lyst til at flyde med livet, flyde med strømmen. Det er jo det vandfald fortæller, at man skal flyde med strømmen. Jeg kommer til at tænke på, at vandfaldet er fuldt af visdom. Når I begynder at tænke på, jamen det kan vi også godt være fyldt op med.

Vi begynder nu at kigge os lidt om igen, sætter os lidt op, kigger rundt, mærker stadigvæk at vi ligesom ikke er alene, men der er noget, der passer på en. Så kigger vi over mod vandfaldet igen, og så kan man se nogen regnbuer over broen eller over vandet. Så kommer jeg til at tænke på de her regnbuer, at dengang I selv gik på regnbuen, og I mødte jeres åndelige barn på regnbuebroen, så kommer I i tanke om, at det åndelige barn kan vi give næring til, som I har forsømt i lang, lang tid, eller delvis forsømt. Vi begynder at tænke på, hvordan har det barn det, det åndelige barn? Det vil sige, det der var i nærheden af jer, det var det åndelige barn, som passer på jer. Det åndelige barn er ikke så gammel, men har stor viden.

I bestemmer jer nu til, at rejse herfra hvor I står, og kan se lidt fra jer der starter en regnbue. Når man går langsomt mod regnbuen, så flytter den sig ikke. Hvis vi siger, at nu begynder vi at se med vores åndelige øjne, så vil regnbuen blive ved med og være der, ser vi det med vores fysiske øjne, så flytter den sig hele tiden. Nu forestiller vi os med vores åndelige syn, at vi begynder at bevæge os op på regnbuen i en positiv forventning til at få en dybere kontakt med jeres åndelige barn.

Det åndelige barn er på toppen af regnbuen, og her er I sammen med mig også, i mit lyslegeme, i mit lyslegeme som Solavatar. Jeg ser, der er sket en spaltning af jeres bevidsthed, hvor jeres åndelige natur begynder at træde frem. I oplever en opstandelse, man kan se det åndelige barn. I skal åbne jeres hjerter for det åndelige barn. I hjerterne der har vi den altfavnende kærlighed. I skal forestille jer, I kan trække det åndelige barn ind i vores hjerter, lad os prøve at gøre det, træk det åndelige barn ind i vores hjerter. Hvis vi gør det i tillid, tålmodighed, en indre væren af samklang, så kommer der en indre fusion.

Mens I laver processen, så tilfører jeg jer åndelig energi, kærlighedsenergi. Vi forestiller os, at vi trækker os dybere ind i hjertechakraet ind mod vores åndelige bevidsthed. Vi ser det åndelige barn, vi har inde i os selv, det kan være barnets energi eller vibration. Vi begynder at opleve en ophøjet bevidsthed, en indre væren af åndens viljesenergi gennemstrømmet af kærlighed. Synk dybere ind i hjertet med den her forståelse. Mens I er her, så legemliggør jeg Guds kærlighed. Guds kærlighed strømmer ind i jeres bevidsthed, guddommelig kærlighed. I mærker alting bliver tilgivet inde i jer, tilgivelseslyset er tilstede, en åndelig tilgivelse. Jeg oplever, hvordan I bliver forsonet med jeres fjender, med jeres delpersonligheder, jeg oplever kærligheden bagved delpersonlighederne. Begynd at respondere på en enhedsfølelse med ren kærlighed, ren tillid, vi kan være her, vi er stadigvæk på toppen af regnbuen. Det der er vigtig, det er at gå videre i den her bevidsthed, gå videre. Her på modsat side af regnbuen, på den anden bred, der ligger fremtiden til jer. Vi kan gå ind i den nye fremtid med

den sjælelige, åndelige bevidsthed, den altfavnende kærlighed, hvor man er tilgivet, alt det man har haft modstand på før, på sig selv. Vi anvender bare, vi anvender barmhjertighedens energi, bare her i en kærlig forståelse.

I responderer på, at I er kommet hjem, men sender lige opmærksomheden til Sirius, det Store hvide Broderskab på Sirius, som overvåger klodens bevidsthed også. Det betyder, der er en stjerne, der giver omsorg til vores klode. Forestil jer vi er, vi kan evne klodens bevidsthed inde i os, klodens bevidsthed. Vi opdager, vi rummer meget større dimensioner. Vi har det godt med det. Vi ved jo et eller andet sted, at Gud ser os, der er noget større undervejs, vi er vokset af processen hele vejen igennem, og vi kører på den oplyste vej, og alt er godt i min verden. Vi er blevet et med det, der passer på os, vi er selv den, der passer på menneskeheden, vi fjerner angst og frygt og sygdom. Man kan leve her i ren kærlighedsbevidsthed og en ren viljesenergi, som er magien, og som forvandler.

Jeg vil gerne sige godmorgen til jer allesammen og ønske jer en fantastisk god dag. Så lige tænke på at vi er gået over på sommertid. Det starter med, at det er mørkt om morgenen, men vi får mere tid i løbet af dagen, regner vi med. Godmorgen til jer allesammen og hav en fantastisk god dag.

Og det var Peter L. Simonsen fra Healerskolen i Sønderjylland. Godmorgen, godmorgen.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk